ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

ЧИ ТРЕБА ФАРМЕРСЬКОЇ СЕКЦІЇ ПРИ СТОВ. У. Р. Д.?

Binnner, Man.

Таке питання порушив т. Н. Свідерський і я хочу сказати до него кілька слів.

Це було давно моєю думкою, бо хоч тепер тимчасом перебуваю у Віннінпегу, я все таки фармер з Перд'ю, Саск. Однак, уважаючи фармерів слабо зорганізованими, я не хотів цего питання порушувати. Тепер я прилучуюся до думки т. Свідерського і кажу: нема що над цим думати. Конечність і само життя вимагають, щоб фармерів зорганізувати в Фармерську Секцію при Стов. Укр. Роб Дім. Треба тільки вирішити, де має бути Центральний Комітет Фармерської Секції? Бо Секція Женщин-Робітниць має свій ЦК., то-ж і фармері мусять мати. А коли брати про потребу Фармерської Секції, то вона конечніша, чим жіноча. Треба тільки взятися за її формування. Але чи є досить сил, чи є вже тілько фармерських філій і відділів, з яких можна сформувати Секцію? Я думаю, що про це знає Екзком Стов. У.Р.Д. і він повинен сказати в цій справі своє слово.

О. Ровний.

ДІЯЛЬНІСТЬ ФАРМЕРІВ В ЕЛІЗА ЛЕЙК, АЛТА.

Чуємо голоси робітників і фармерів, які кличуть нас до організації і просвіти. Цей клич зрозуміли гаразд фармері в околиці Еліза Лейк і взялися до праці. Почали читати робітничо-фармерські часописи і літературу та пізнавати, чому їм так тяжко живеться. Роками ми тягнемо ярмо працюючи в поті чола від ночі до ночі: двигаємо каміння, корчуємо дерева аж під ребрами коле. Перемерзаємо в північно-канадійських морозах, не маючи в що як слід одітися. За нашу тяжку працю через ціле літо не маємо на зиму в що одіти себе і свою сімю. Наші діти сидять голі й босі, не маючи в чім піти до школи. А навіть учителя нема за що утримати.

Позалазили ми в довги, понабирали машинерії, коней, худоби і грошей в банках для того, щоб обробити ці дикі пущі. А тепер хоч пущі оброблені, але не наші вони. Пани понакладали на них "джоджменти" і тепер помаленьку, по інквізиторськи витягають з нас останні жили. Посіємо, зберемо, змолотимо, прийде "шериф" і забере. Коли-б то забрав та довгу зменшив. Так де-ж там. Частина того, що забрав розлізеться по адвокатах, частина по "шерифах", дещо на процент, а довг ані похитнувся. Навіть процент ще підріс.

Пани дурять нас полекшою. Але так довго, як фармері самі не злучаться в одну солідарну сімю працюючих і не стануть до боротьби разом з робітниками, ніякої полекші вони не діждуться від панів. Бо пан робить полекшу для себе, а не для працюючих. То-ж одно лишається нам, товариші фармері, робити, а це йти за кличем "Пролетарі всх країн, еднайтеся" до боротьби з своїм віковічним ворогом — капіталом. Хай згине насильство, здирство і тюрми, а хай запанує братерство і любов всіх працюючих.

А тепер дещо про наше товариство.

В листопаді 1921 року відбулося перше зібрання дооколичних фармерів, на котрім засновано просвітне товариство "Злука". Членом його міг бути всякий без ріжниці релігійного і політичного перекопання. На початку т-во було патріотичне. Але з часом воно еволюціонізувалося і стало поступовим. Його лідер, який тримався старого, як вош кожуха, виступив з членства, а всюди говорив, що його большевики викинули. Товариство містилося в школі, де грало представлення і мало свою бібліотеку. До 1924 року т-во відограло 7 представлень. На минуле різдво т-во відограло "Як світ пішов до гори ногами". Цего було вже забагато нашому "патріотові", бо він побачив, що люде всі з нами. Він тоді давай збирати деяких стариків та кількох Французів і підписувати петицію до департаменту просвіти, щоб нас викинули зі школи. Щоби оминути клопотів, товариство вибралося само і почало будувати власний дім. Члени тягнулися з останнього цента, не падали в зневіру, щиро працювали, помагали хто скільки міг і доконали свого діла. Дім знадвору вже скінчений, лише внутрі треба ще докінчити. Будинок, величини 20X40 фітів, з бічними причепами для аматорів, Вартости виносить $1,200.00.

Дня 28. квітня відбулося отворення. (Ми про отворення опускаємо, бо про це писалося в минулій фармерській сторінці — ред. "У.Р.В.")

На цім місці ми складаємо щиру подяку т. С. Галіні з Саскатуну, який приїхав до нас тиждень перед отворенням і підучив та приготовив нас до цего свята.

В неділю, 4. мая відбулися збори нашого дому, на яких вирішено перш всього сплатити довг, викінчити будинок і тоді вступити в членство Стов. Укр. Роб. Дім в Канаді. Також рішено нести всяку можливу поміч робітничо-фармерській пресі.

Фінансовий звіт представляється так:

Загального приходу	$403.88
Загального росходу	402.18
Остає в касі	$ 1.70
Довгу ще є	$183.15
Бібліотека вартости	86.60
Прилади до представлень	58.00

Так представляється наше товариство. Також обіцяємо прийти з помічю в майській кампанії нашій пресі.

Хай жие робітничо-фармерська преса!

Хай жие злука фармерів з робітниками!

Заряд т-ва "Злука".

ХТО ЗА МОЇМ ПРИМІРОМ?

Вилоовбрук, Саск.

Від часу мого перебування в Вилоовбрук, Саск., мав я нагоду придивитися до життя місцевих фармерів. На жаль, скажу, що ця місцевість дуже відстала і тому ніколи нема про неї згадки в газеті. Взяти от хоч би майську кампанію на поміч нашій пресі. Робітники по містах і фармері по багатьох місцевостях працюють на користь нашої преси, а тут серед фармерів працюють попи і сестриці, їздять між фармерами автомобілями, збирають на щось фонди, а найбільше "на боже". А декотрі з них асекурують навіть фармерам збіжжя. Коли фармер каже, що не має що дати, то сестриці годяться взяти дещо з дробу і т. ин., аби тільки не їхати впорожні. А за те все обіцяють відслужити молебень, парастас, тощо, це буде, мовляв, гаразд для душі і для тіла. Завдяки цій темноті, між фармерами часто є сварки, а навіть бійки, а в наслідок цего — суди. На цім заробляють українські адвокати, які не стараються просвітити фармерів та вказати, що то погано таке робити, але кажуть — "коли бешся, то бийся так, щоб ніхто не бачив"... то тоді лекше можна боронити на суді. Така то тут наука!

Але загляне колись сонце і в наше віконце. Завжди так бути не може. Не зможуть же завжди "наші просвітителі" в реверендах та адвокатських сурдутах в живі очі сміятися з несвідомого фармера. Просвіта і свідомість, які вже дають про себе чути серед фармерів инших місцевостей, долетять і сюди. І прийдеться колись нашим панам схилити перед працюючими фармерами свою голову, як тепер схиляють свої голови перед працюючими Радянської України ті українські "великі" дипльомати, які колись боролися проти них — Грушевський, Тютюнник і багато инших...

Тяжко започаткувати тут просвітну роботу серед фармерів, а без просвітної роботи, годі започаткувати і організаційну. Однак я беру на себе обовязок зробити початок цьому в той спосіб, що передплачую наш часопис для слідуючих товаришів: "Укр. Роб. Вісти" для Андрія Коваля на 6 місяців; для Теодора Лазорка на 6 місяців; "Робітницю" для т-ки Н. Блажейко на рік; і для І. Коваля на рік; від себе посилаю на пресовий фонд "У. Р.В." $2.00 і Софія Борденюк складає на прес. фонд "Робітниці" $1.00; а на книжки посилаю $3.20. Отже разом в цім листі посилаю $13.20.

Закликаю всіх товаришів фармерів, щоб передплачували і читали "Укр. Роб. Вісти", а своїм дружинам і дочкам щоб передплачували журнал "Робітницю". А якщо є такі фармері, що вже мають передплачені згадані часописи, а їх сусід не має, бо він бідний і несвідомий, то я раджу вам товариші піти за моїм приміром, а колись ваш сусід буде вам вдячний і відплатиться за це. Коли ми будемо читати свою пресу, тоді будемо і організуватися. А коли хоч пічнемо організуватися, тоді приїде до нас лектор, організатор і навчить нас, як ми маємо провадити роботу. Будьмо-ж ми, свідомиці, першими камінярами на освітнім і організаційнім полі.

П. Борденюк.

ЧИ Є ЩЕ ДЕСЬ ТАКЕ, ЯК У НАС?

Егремонт, Алта.

Товаришу Редактор!

Прошу помістити мій допис у Вашій газеті, бо лиш "Укр. Роб. Вісти" пишуть правду і виясняють нам наші блуди. Поміщений недавно в "У. Р.В." допис про нашу місцевість зробив тут великий рух. Наші патріоти не сподівалися, що їх хтось може представити перед світом за їхню роботу.

На одних недільних сходинах наш голова почав читати допис з Егремонт поміщений в "У.Р.В." Читав його з великим жалем, бо в цім допису писалося правду про роботу, яка тут провадиться в читальні, про "поступ", про часописи, які повикидали з читальні. А правда завжди в очи коле.

Перечитавши допис в читальні накинулися наші патріоти на Д. М. Якимця, що то він написав цей допис. Почали називати його "бакс-штоффом", яничаром, а сам голова дуже багато розвівся про большевиків. Потім ганив католицизм, а хвалив греко-православіє. Каже, я попередно не смів виступати так явно, а тепер, коли мене описали в газеті, то я заявляю вам отверто, що я є за трекоправославієм.

"Розторощивши" католицизм, знов взявся за допис в "Укр. Роб. Вістях", мовляв, "я воюю на два фронти". І свої напади на свідоміщих фармерів скінчив словами "Укр. Голосу" "яничари". Отже бачите, товариші фармері, за те, що ми працювали на цей дім, ми є яничарами.

Тепер звертаюся до т. Д. Плужака. Мені дуже подобаються Ваші статті. Вони для нас, фармерів, досить пожадані, і я звертаюся до околичних фармерів, щоби вони писали дописи до "Укр. Роб. Вістей", в яких писалиб про те, що нам найбільше долягає і чого нам бракує. Ми оремо, сіємо, збираємо і нічого не маємо. Це повинно заставити нас до думання. Ми жиємо більше надією, що нам колись буде краще, а його, того "краще" нема. Ми заселили цю околицю більше, як 12 р. тому і так з року на рік очікуємо "кращого". Минулого року збіжжя дуже гарно вродило; ми позбирали, помолотили, повозили до елевейторів та й тільки позаплачували проценти, а самі як не мали нічого, так і не маємо. Що-ж нам робити дальше? Пани пишуть нам в своїх газетах, щоб ми сіяли якнайбільше, плекали расову худобу, яка давала-б багато молока і т. ин., але це все тільки гарні слова, бо ті, що пробували таке робити, то ще більше в довги залізли.

Ні, не з того боку треба починати, щоб поліпшити положення фармерів. Нам самим треба взятися за організацію і злучитися разом з робітниками та виплекати в своїх рядах "расових" людей, які при нашій допомозі взялись би за таке діло, яке усунуло-б наші моргечі, довги, проценти. А тоді добре буде говорити і про расову худобу.

Здоровлю читачів "Укр. Роб. Вістей" і остаюся з товариським привітом,

Фармер Д. М. Якимець.

МИ І ВОНИ.

Стидвотер, Мінн.

Товариші робітники і фармері!

Місяць май кінчається і крайній час подумати, щоб наше здорове дороге зерно, яке родить нам правду і знання, не упало на камінь і не засохло. Це зробило-б велику радість нашим ворогам, що раді-б бачити смерть нашого часопису. Коли-б таке сталося, це кинуло-б назад наше робітництво, яке втратило-б те, що воно завоювало завзятою боротьбою.

Я також придбав одного передплатника, якого невдовзі побачите на лісті, а також від себе зашлю хоч не велику жертву на поміч своїй газеті. Я кличу вас, товариші робітники і фармері: згуртуймося довкола свого часопису, приготуймо гарну ниву для того зерна, яке він сіє серед нас. Постараймося, щоб "Укр. Роб. Вісти" дійшли до хати кожного робітника і фармера в Канаді і Злучених Державах, а навіть до наших братів по тамтой бік океану. Бо час їх визволення зближається, і хвилина порахунку з польською шляхтою не за горами.

Ми, працюючі, не дивімся на українських панів і підпанків. Нам з ними не по дорозі. Он свого часу Назарук приїхав до Канади збирати гроші на викуплення Галичини з під Польщі, а зібравши гроші, не поїхав її викупляти, але поїхав до Шікаго ре дагувати газетку. А тепер повідомляє в тім свистку, що повезе з Шікаго до Філаделфії великий барабан і там недалеко від церкви будуть бубнити в той барабан. Себто, там відбудеться "дефіляда" перед його ексцеленціею. Тож найдуться ще такі закукурічені, що будуть витрачуватися на подорож до Філаделфії і там бити черевиком об камінь перед українськими "ексцеленціями". Не відомо тільки, чи запросили Федора Спичку, щоб оглянув з планети їх дефіляду.

Ми, свідомі робітники і фармері, видаємо свій запрацьований гріш на поживочну справу, а не на забави для ексцеленцій. Ті що тепер бавляться, колись будуть плакати. А ми, що в поті чола працюємо і будуємо своїми мозолями все необхідне для життя, станемо його одинокими власниками.

З товариським привітом,

І. Остапчук.

ДО ФАРМЕРІВ В СПЕДЕН.

Про наше товариство ім. І. Франка в Спеден, Алта., мало хто знає, бо у нас працює не загал, але одиниці. Дооколичні фармері не читають робітничо-фармерського часопису, але хіба декотрі студіюють "Графа Монте Крісто". Дня 4. мая ми хотіли злучити своє товариство з робітничою організацією. Тов. Стельмащук пояснив, що є організація і перечитав статут Стоваришення Укр. Роб. Дім. Але наші паперові члени цему спротивилися. Мотивували вони свою опозицію тим, що ми не можемо злучитися з робітниками, бо маємо ще довг. Отже вже по цім можете судити, що є в тих головах. Коли ми працювали коло будови свого дому, то ці людці сміялися з нас. Відтак вони прийшли вже на готове. І в товаристві нічого не роблять, лише так собі ходять та дмуться, бо вони "пани". Передові товариші працюють, часами представлення грають і стараються вести просвітну роботу. І ці товариші знають, що так відокремлено тяжко працювати, бо власних сил мало. А коли-б злучидися з робітниками і фармерами инших місцевостей, то колись і організатор приїхав би, дав би пораду як вести роботу і взагалі ми могли-б порозумівати з організованими працюючими і дещо від них навчитися. Але є людці, які бояться світла, вони в темноті виросли і в ній хочуть умерти. І самі ліниві до праці, ще й иншим перешкаджають.

На цім місци я кличу до вас, товариші фармері: беріміся до роботи, поборюймо всякі перешкоди на шляху до організації, розясніймо несвідомим і гонім від себе хрунів. Читаймо "Українські Робітничі Вісти", лучімся разом з робітничою організацією, якою є Стоваришення Укр. Роб. Дім. А тоді вирвемося з тої темноти і несвідомости і з того визиску, в яких ми тепер жиємо.

Фармер.

СПРОСТУВАННЯ.

В одній з попередніх фармерських сторінок подано було допис про отворення Фармерського Дому в Лейк Еліза, Алта. і в дописові писалося, що в представленню взяли участь три товаришки робітниці, а має бути **"в представленню крім місцевих сил взяли участь дві товаришки робітниці з Сент Пауа"**, тобто з иншої місцевости. Спростовую це тому, щоби не образилися як місцеві товаришки, так і товаришки з Сент Паул.

С. Г.

Камерон Фодс, Онт.

Пани цего року постарадися про більшу скількість робітничих рук, але не постаралися для них о працю. Навезли імігрантів з Европи, а самі канадійські робітники не мають що робити. Тепер нам зірвали платню до 25 ц. на годину. І мусимо працювати, щоб з голоду не умерти. Для цего то капіталісти привезли сюди імігрантів і використовують їх для зниження платні. Можна робітникам за себе постояти, але для цего треба бути свідомими, організованими. А то ось працює тут один вже старий чоловік. Так працює, що аж надривається. Коли я спитав його, чому він так рветься, то він сказав, що боїться щоб форман не нагнав його з роботи бо він не має ані цента. Коли-ж я запитав, що він зробив з тими грішми, що заробив перелопо, то він сказав, що програв в карти. "Коли-б—каже—доробити мені до другої "пейди", то піду знову грати в карти і може відограюся".

Ось як наші робітники роблять. Програються в карти, а потім надриваються коло роботи, щоб його не нагнали. Про страйк такому робітникові і не згадуй. Він за скеба піде, бо ні про що не дбає, лише про карти. А в дома жінка і пятеро дітей з голоду пухнуть.

Товаришу робітнику! Коли ти вже подумаєш над своєю недолею та над самим собою? Коли ти вже перестанеш пити, грати в карти, в кулі? Чим тебе можна розбудити, нарозумити? Коли-б ти хотів пізнати самий себе, то кинув би це безпросвітне животіння і брався-б до читання, до думання та ставав би в ряди робітничої організації. Проч з темнотою! Хай жие свідомість!

М. П.

Шічагоф, Аляска.

Дорогі Товариші!

Ваш лист з лістами до збирання передплати і пресового фонду на "У. Р.В." і "Робітницю" одержав. Пресового фонду ні передплатників тут в цій місцевости зібрати не можливо, бо нема тут робітників ні українських, ні російських. Я самий заїхав на цей остров та товчуся поміж чужими людьми мов Марко по пеклі. В самій столиці Аляски Джуно є 8 українських робітників і трох з них дуже добре розуміють значіння робітничої преси "У.Р.В." і "Робітниці" і знають, що цій пресі треба тепер негайної матеріяльної помочі.

Отож від себе посилаю $10.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", $8.50 на пресовий фонд "Робітниці" і $1.50 передплату на "Робітницю".

Кінчу і здоровлю всіх читачів "У. Р.В." і "Робітниці" і остаюсь з щирим товариським привітом,

Дмитро Василюк.

ЇДЬТЕ ВСІ НА ПІКНІК!

ЗАХОДОМ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ПРИ СТОВ. УКР. РОБ. ДІМ В ВІННІПЕГУ

устроюється

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 8-ГО ЧЕРВНЯ

В КЕНОРА ПАРКУ

ПЕРШИЙ В ЦІМ СЕЗОНІ ВЕЛИКИЙ

ПІКНІК

На пікніку будуть смачні перекуски, холодні напитки, ріжні спортові гри і танці. Орнестра під проводом Н. Гуцуляка.

Місце на пікніку чудове. На випадок дощу є де скритися.

ЯК ЇХАТИ: Беріть стріткару "Іст Килдонан" і їдьте нею аж до кінця. Від стріткари на місце пікніку будуть возити гостей, головно дітей, два троки.

Більше інформацій в слідуючім числі.

ЇДЬТЕ САМІ І КЛИЧТЕ З СОБОЮ СВОЇХ ЗНАЙОМИХ!

ЧИ МОЖНА У ВАС УСТРОЇТИ КОНЦЕРТ?

В місяцях липні і серпні відбудуться в ріжних місцевостях східної і західної Канади

КОНЦЕРТИ Т-КИ ЛІЗІ ПОПОВИЧ

відомої нашої віннінпегської співачки, при співучасти ДЖОРДЖА БОРНОВА, молодого талановитого скрипача, і ПЕРСІ РЕЙНОЛДСА, пяніста, відомих із своїх частих виступів на концертах в Українськім Робітничім Домі в Віннінпегу.

Проситься всі Філії і Відділи Стов. У.Р.Д., як також всі инші робітничі і фармерські організації, котрі бажають, щоб в їхніх місцевостях устроїти концерти, аби негайно написали про це на адресу: **Mrs. L. Popovich, 563 Manitoba Ave., Winnipeg, Man.**

Після цего можна буде точно визначити і проголосити дати концертів для всіх місцевостей.

Проситься також зазначити назву і адресу концертової салі, число місць, які вона вміщає, і чи місцевий комітет займеться вирентуванням салі та проголошенням концерту, подаючи при цім адресу того комітету.

Концерти устроюються за згодою і в порозумінню з Екзекутивним Комітетом Стов. У.Р.Д., а половина чистого доходу піде на сплату довгу, що ще тяжить на філіях і централі Стов. У. Р. Д.

ЇДЬТЕ НА РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКИЙ З'ЇЗД ДО ЕДМОНТОНУ, ЯКИЙ ВІДБУДЕТЬСЯ 12-14 ЧЕРВНЯ

Оцим повідомляється всі філії, відділи, товариства і загальне членство Стоваришення Укр. Роб. Дім Західного Округа, що Західний Окружний Комітет рішив в порозумінню з Екзекутивним Комітетом скликати Західно-Окружний З'їзд. З'їзд цей відбудеться в днях 12, 13 і 14 червня ц. р. в салі Українського Робітничого Дому в Едмонтоні.

Програма з'їзду:

1. Отворення з'їзду.
2. Вибір президії з'їзду.
3. Вибір верифікаційної комісії і провірення мандатів делеґатів.
4. Справоздання З.О.К.
5. Справоздання делеґатів.
6. Вибір комісій.
7. Засідання комісій і їхні справоздання.
8. Укр. Роб. і Фармерські Доми в Альберті.
9. Робітничі і фармерські діточі школи.
10. Організація женщин робітниць і фармерок.
11. Робітничо - фармерська організація.
12. Організація української робітничо-фармерської молоді.
13. Справа робітничо-фармерського органу.
14. Відношення до робітничих і фармерських економічних та політичних організацій.
15. Справа допомоги визвольній боротьбі в Східній Галичині.
16. Вибір заряду і контрольної комісії З.О.К. на 1924 рік.
17. Замкнення з'їзду.

Право представництва.

Філії і відділи Стов. У.Р.Д. в Західнім Окрузі (Алберта і Бр. Колумбія), включаючи всі відділи Секції Женщин-Робітниць, мають право висилати по одному делеґатові чи по одній делеґатці на кожних 25 членів чи членкинь. Такі відділи чи товариства, де є менше як по 25 членів, мають право вислати лише по одному делеґатови.

Делеґатки Секції Женщин-Робітниць.

Кожний відділ Секції Женщин-Робітниць на Заході повинен подбати про висилку своєї делеґатки чи своїх делеґаток на зїзд. Однак де це окажеться неможливим до виконання, там хай товаришки дадуть свої уповажнення заступати їх тим товаришам, котрі поїдуть як делеґати на з'їзд.

Делеґати від фармерських товариств.

Західний Окружний Комітет в Едмонтоні щиро запрошає на зїзд представників фармерських товариств, які повинні взяти активну участь в з'їзді та висказати, що фармерів тепер долягає і яку акцію треба тепер підприняти, щоби спільно з робітниками стати плече в плече до боротьби проти гнету, який давить однаково як фармерів, так і робітників.

Ви, товариші фармері, найліпше знаєте своє положення, тому прийдьте на цей з'їзд, щоби разом порадитись над лихою долею робітника і фармера.

З тов. привітом,

Західний Окружний Комітет Стов. Укр. Роб. Дім в Едмонтоні.

(Печатка.)

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понеділок, 2. червня 1924.

Пшениця:

Ч. 1. нортерн	$1.50½
Ч. 2. нортерн	1.02⅛
Ч. 3. нортерн	99⅛
Ч. 4.	94⅛
Ч. 5.	88⅞
Ч. 6.	82⅛
"Трек"	1.05½
Пожива	75⅝
Ч. 1. "дурум"	1.11⅝
Ч. 1. "тоф"	1.00⅝
Ч. 2. "тоф"	98⅝

Овес:—

Ч. 2. С. В.	39
Ч. 3. С. В.	38
Ч. 1. пожива	34¾
Ч. 2. пожива	34
"Реджектед"	31½

Ячмінь:—

Ч. 3. С. В.	62½
Ч. 4. С. В.	59½
"Реджектед"	57½
Пожива	56
"Трек"	62¾

Лен:—

Ч. 1. Н. В. С.	2.11⅝
Ч. 2. С. В.	2.07⅝
"Трек"	2.11⅛

Жито:—

Ч. 2. С. В.	67

ЦІНИ ПРОДУКТІВ.

Масло:—

Масло "крімері" ф. о. б. фунт	29½

Яйця:—

Екстра, тузін	24
Фирстс, тузін	22
Секондс, тузін	19
Надбиті, тузін	16

Бараболі:—

Манітобські бараболі буш.	1.00

Мука:—

98 фунтів мішок	3.57½
2 мішки по 49 фунтів	3.62½
4 мішки по 24 фунти	3.70

Сіно:—

Ч. 1. тимотка, тона	18.00
Ч. 2. тимотка, тона	16.00
Ч. 1. ред тап, тона	14.00
Ч. 2. ред тап, тона	12.00
Ч. 1. "апленд", тона	9.00
"Брен" тона	21.00
"Шортс", тона	21.00

ЦІНИ ХУДОБИ.

(За 100 фунтів живої ваги.)

Бички:—

Вибрані	6.50—6.75
Добрі	5.50—6.25
Середні	4.75—5.25
Звичайні	4.00—4.50

Ялівки на заріз:—

Вибрані	6.00—6.50
Добрі	4.50—5.75

Корови на заріз:—

Вибрані	5.00—5.25
Добрі	3.75—4.75
Середні	3.00—3.50
На консерву	1.25—2.50

Бугаї:—

Добрі	2.50—3.25
Звичайні	1.50—2.00

МІСЯЧНІ ЗБОРИ ВІДД. СТОВ. У.Р.Д. В ВІННІПЕГУ!

Подається до відома всім членам відділу Стов. Укр. Роб. Дім в Віннінпегу, що місячні збори відділу відбудуться в суботу, 7. червня о год. 8-ій вечером в Укр. Роб. Домі в Віннінпегу.

Обовязком кождого члена відділу прибути на ці збори, позаяк є важні справи до полагодження. Заряд.

ПОШУКУЮ в дуже важній староєвій справі вуйка Гаврила Гоцалюка з села Косова, пов. Чортків, Галичина. Хто про нього знав би або він сам хай напише на понизшу адресу, за що буду йому вдячний:

Nykola Dawydiuk
2346 Faber Ave.,
(59) Hamtramck, Mich.

ПОШУКУЮ шевця, що знав би добре шевство. Прошу зголошуватися на адресу:

Z. Drapaka
Vegreville, Alta. (58)

ПОШУКУЮ свого брата Дмитра Бурчинського, який два роки тому перебував в Йорктоні і Рейн, Саск. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на адресу:

Geo. Burchensky
40 Langeaster St.,
(58) Hamilton, Ont.

ПОШУКУЮ свого брата Василя Солимки, з села Бичковець, повіт Чортків, Галичина. Тому рік назад як я з ним розійшовся в Форт Вилям і від того часу не маю про него ніякої чутки. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:

Steve Solymka
c|o Argonaut Gold Mine,
Dane, Ont. (63)

ПОШУКУЮ Дмитра Шарика, котрий перебував до 1916 року в Мінеаполіс а відтак поїхав до Канади і тепер перебуває в Віннінпегу. Хто про него знає або він сам хай зголоситься на адресу:

Niek Semeniuk
R.R. No. 1, — Box 88
(60) Bingham Canyon, Utah.

ПОШУКУЮ свого швагра Прокопа Магиря з села Барилів Радехівського повіту, Східна Галичина. Має перебувати десь в Онтеріо. Хто про него знав би де він є або він сам, прошу зголоситися на понизшу адресу:

T. Karpliuk
P. O. Box 163,
Folyet, Ont.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти"!

Не забувайте також про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді!